

РЕШЕНИЕ

№ 3591

гр. София, 03.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2956** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Столична община, представлявана от юрисконсулт Ц., срещу Решение от 05.02.2021г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 104-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 16458/2020г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 277223/2016/28.07.2016г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) на Л. М. А., от [населено място], общ. Столична, е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

С жалбата са релевирани оплаквания, че обжалваното решение е неправилно, като в по-голямата си част изложените основания са неотносими към конкретния атакуван съдебен акт. Развиват се подробни аргументи относно приложението на Закона за автомобилните превози (ЗАвтП), каквито мотиви не са изложени в обжалваното решение. Поддържа се, че нарушението е достатъчно точно описано от фактическа страна, като в посочените разпоредби на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредбата липсва неяснота в какво се изразяват задълженията на гражданите, ползващи услугите на обществения градски транспорт. Моли настоящата инстанция да отмени решението и по същество да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. В., поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени като незаконосъобразно и да бъде изцяло потвърдено НП.

Ответникът по делото не се явява и не се представлява. Не изразява становище по касационната жалба.

Прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че ответникът по касация е санкциониран на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община с налагане на глоба в размер на 200 лв. за това, че на 07.07.2016г. в 14:14 часа, в [населено място], пътува в автобус № 4 без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, което съставлява нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО. Нарушението е установено при проверка, извършена от служители на [фирма], при което на А. е съставен АУАН № 0277223 от 07.07.2016г. с посоченото описание на фактическата обстановка и правна квалификация на нарушението. Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушението е издадено процесното НП № 277223/2016г. от 28.07.2016г., с което е санкционирано лицето.

За да отмени НП, районният съд е приел, че не е установено времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено деянието, което прави нарушението недоказано от обективна страна.

Решението е правилно като резултат, тъй като понастоящем, както и към момента на постановяване на първоинстанционното решение, е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване, за което касационната инстанция следи служебно.

Погасителната давност за административни нарушения е регламентирана в глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, субсидиарно приложима на основание на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН поради липсата на аналогична норма в ЗАНН. Разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 НК предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Видно от разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, считано от момента на довършване на нарушението (арг. от чл. 80, ал. 3 НК), като нормата на чл. 81, ал. 3 от НК регламентира абсолютна погасителна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1,

т. 5 от НК).

В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина, считано от момента на извършване на нарушението. Следователно, по отношение на нарушение, извършено на 07.07.2016г., абсолютната давност е изтекла на 07.01.2021г., тоест още преди постановяване на решението на районния съд, а и преди приключване на съдебното следствие по делото. Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяване на правото на държавата, в лицето на административнонаказващия орган, да наложи на нарушителя административно наказание или то да бъде изпълнено при положение, че вече е наложено. С оглед факта, че съдът е длъжен да следи служебно за изтичане на абсолютната погасителна давност, при положение, че констатира тази материално-правна пречка да бъде ангажирана отговорността на нарушителя, следва да отмени НП, което в случая е отменено на друго основание, но като резултат решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 05.02.2021г. на Софийски районен съд, НО, 104-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 16458/2020г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 277223/2016/28.07.2016г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община на Л. М. А., от [населено място], общ. Столична, е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.